

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quid sit approbatio, qualiter concedi debeat, & quæ eius necessitas. §. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

8. Pœnitens quando tenetur Confessarium instruere de gravitate culpæ.
9. Aliquando indoctus audire confessiones potest.
10. Quam obligationem habeant Episcopi, aliarumque Ecclesiarum Prelati.

1. Bonitas, & scientia per se ad valorem Sacramenti requisita non sunt: siquidem absque illius materia, & forma, & Ministeri jurisdictionem habens stare potest, ut pluribus relatis docuit Suar. *disput. 28. sect. 2. num. 12.* Bonac. *disput. 5. de pœnitent. q. 7. punct. 4. §. 2. num. 13.* & 14. Eaque de causa punct. 11. probatum reliquimus, pœnitentem bona fide confitentem Sacerdoti existimanti peccata venialia esse, quæ vere erant mortalia, obligatum non esse confessionem repetere: quia ea ignorantia non impediunt rectam pœnitentis dispositionem, & Confessarii absolutionem.

2. Sunt tamen bonitas, & scientia duo necessaria ad licitum Sacramenti usum. Et in primis est necessaria probitas: etenim Sacerdos, ut sacramentum debite ministret, existimare debet, nullo peccato mortali, nullave censura impediatum esse: aliter mortaliter peccabit, nisi forte ob subitam necessitatem excusetur, sicuti latius dixi *tr. 18. de Sacrament. in genere. pun. 5.* Deinde, requiritur scientia, ut pœnitentem iudicare, mederi, & in via Dei dirigere possit, quia Sacerdos officium Iudicis, Medici, Pastoris, & Doctoris sustinet, ut bene inter alios observat Suar. *disp. 28. sect. 2.*

3. Hæc autem scientia est, quæ valet cernere ex peccatis, quæ communiter occurrunt, & confessionibus subsistentur, quæ sint mortalia, quæ circumstantiæ mutant speciem, quæ sint reservata, quæ excommunicationem habent annexam, & alia huiusmodi. Non tamen est necessarium, ut omnia supra dicta exactè noverit, aliàs vix reperiretur Confessarius idoneus: sufficit, si frequentius occurrentia noverit, & de aliis dubitare sciat, & proprio studio, & labore, aliorumve consilio dubium vincat, ut docuerunt Valq. *de pœnitent. q. 93. art. 3. dub. 1.* Suar. *disp. 28. sect. 2. Regid. disp. 8. de pœnit. dub. 15. nu. 126.* Bonac. *disp. 5. de pœnit. q. 7. punct. 4.* Layman. *lib. 5. sum. tract. 6. cap. 17. quest. 1.*

4. Hinc fit pro diversitate locorum, & personarum maiorem, vel minorem scientiam in Confessario requiri. Etenim, ut dictum est, Confessarius scientiam habere debet, saltem eorum, quæ communiter committuntur ab iis pœnitentibus, quibus iudicandis est expositus. At aliqui pœnitentes difficiliore præ aliis casus habent, aliquæ oppida præ aliis difficiliore tractus exercent. Qui ergo expositus fuerit, cuiuscunque generis pœnitentium confessiones excipere, abundantiore scientia pollere debet, quam is, qui seminarium, aliorumque proborum hominum confessionibus excipiendis expositus est. Atque ita docent Valq. Bonac. Regid. & Laym. *loc. alleg.*

5. Cum verò Sacerdos dubius est, an polleat scientia necessaria ad debitam sacramenti administrationem, consulat Superiorem, vel virum doctum, & eius dictis acquiescat. Si enim Superior, vel vir doctus affirmet scientiam sufficientem habere, dubium deponat: ducitur enim ratione probabilis, quæ ad regulandas humanas actiones sufficiens est, ut bene in præfenti docuerunt, Nauarr. *c. 4. n. 9.* Henriq. *lib. 6. c. 26.* Suar. *disp. 28. sect. 2. dub. 7.* Valq. *q. 93. art. 3. dub. 1. ad finem.* Bonac. *disp. 5. q. 7. pun. 4. §. 2. n. 6.* Laym. *lib. 5. sum. tract. 6. c. 13. q. 1.* colligiturque ex *cap. Quid culpatur. 23. q. 1.*

6. Tria superiunt certa. Primum, opus Confessario non esse, ut de quolibet individuo, & singulari peccato iudicium efformet, mortaleve sit, an veniale: quia id difficillimum est, & sæpe impossibile; sufficit, si peccati genus, seu speciem agnoverit, & qualiter patratum fuerit, perceperit: hæc enim scientia prudenter iudicium feret, & medicinam, provt necessarium est, adhibere poterit. Sic Sylvest. *verbo Confessor. 3. q. 9. num. 13.* Nauarr. *sum. cap. 4. num. 9.* Suar. *disp. 28. sect. 2. num. 2.* Valq. *q. 93. art. 3. dub. 1. num. 1.* Bonac. *disp. 5. de Sacram. quest. 7. p. 4. §. 2. n. 12.*

7. Secundum est certum. Si Confessario accidat casus, quem ex tempore decidere non potest; sperat autem proprio studio, vel consilio doctorum decidendum, poterit pœnitenti absolutionem impendere, si ipse facturum promittat, quod fuerit iudicatum: quia sufficienter videtur dispositus absolutioni recipiendæ. Et notavit Sylvest. *Confessor. 3. n. 12.* Nauarr. *sum. c. 26. n. 3.* Henriq. *lib. 6. c. 26. n. 9.* Suar. *disp. 28. sect. 2.* Coninch. *disp. 9. de pœnit. dub. 16. num. 126.* Bonac. *disp. 5. de pœnit. q. 7. p. 4. §. 2. n. 10.*

8. Tertium. Si pœnitens doctus sit, & aperte cognoverit, Confessarium eius peccati gravitatem non percipere, obligatus videtur Confessarium instruere: quia tenetur facere, quantum in se est, ut Confessarius iuste ferat iudicium in causa ita gravi. Extra hunc casum non tenetur gravitatem culpæ in actu signato exprimere: sufficit, si in actu exercito eam manifestet, narrando factum, & circumstantias occurrentes, ut aliis relatis docuit Suar. *disput. 28. sect. 2. n. 18.*

9. Quæ hæcenus diximus, per se requiruntur, spectata

rerum natura: at casus contingere potest, in quo alias indoctus, & ineptus, doctus, & apertus iudicetur. Etenim, si nullus Sacerdos, provt sacramentum absolute exposularet, inveniretur populo proficidius: expedit præfici minus idoneum, ne diu populus Pastore careret, qui adstante ea necessitate doctus, & idoneus est, qui aliàs ut indoctus, & ineptus repellatur, sicuti bene notavit Regid. de Coninch. *disput. 8. dub. 16. in fine, num. 127.* ubi prudenter monet, debere sic perfectum dare operam, tum proprio studio, tum aliorum consilio, ut quoad fieri possit, ineptitudinem vincat, & se muneri exercendo aptum reddat.

10. Ex his inferitur, quàm gravi obligatione Episcopi, aliisque Ecclesiarum Prelati adstringantur ad Pastores idoneos præficiendos. Etenim, cum penes ipsos principalis cura Ecclesiarum resideat, cui ut satisfaciant Pastores eligant, si neque elegerint, aut sic electos, & constitutos non removerint, cum aliàs idoneos poterint constituit, obligationem sui muneris gravissimè laedunt, & de sua negligentia, animarumque iactura rationem in iustissimo Dei Iudicio sunt reddituri.

PUNCTUM XVII.

De approbatione requisita in Confessario.

Tridentinum sess. 23. cap. de reform. inquit: *Quamvis Presbyteri in sua Ordinatione potestatem absolventi, à peccatis accipiant: decernit tamen sancta Synodus, nullum, etiam Regularem, posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, neque ad id idoneum reputari, nisi aut parochialem, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alius idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtinens, privilegio, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus.* Circa quod decretum aliqua occurrunt examinanda. Primum, quid sit approbatio. Secundò, quæ personæ, & ad quas confessiones excipiendæ ea approbatione indigeant. Tertio, qui possint, vel teneantur illam concedere. Quarto, an semel concessa suspendi, vel reuocari possit.

§. I.

Quid sit approbatio; qualiter concedi debeat; & quæ eius necessitas.

1. Definatur approbatio.
2. Quid, si ab Episcopo exterius approbetur, & interius iudicetur inhabilis.
3. Approbatio est à iurisdictione distincta.
4. De approbatione ex beneficii collatione, & per authenticum iudicium.
5. Quæ conditiones ad vivanque requirantur.
6. Gratis concedi debet approbatio.
7. Approbatio Religiosorum, qui non sunt à Superioribus presentati, nulla est.
8. Quæ sit necessitas huius approbationis.

1. **A**pprobatio est authenticum testimonium, quo aliquis Sacerdos habilis, & idoneus ad excipiendas confessiones declaratur, ut ex communi sententia docent Suar. *disp. 28. sect. 4. n. 22.* Valq. *quest. 93. art. 3. dub. 4. n. 4.* & 5. Laym. *lib. 5. sum. tract. 6. cap. 11. n. 7.* Regid. de Coninch. *disp. 8. dub. 7. n. 49.* & alij referendi. Hanc autem declarationem præstare Episcopus potest; tum iudicando esse habitum Sacerdotem, quem approbat, vel iudicando inhabilem esse. Si iudicat esse habitum, & illud iudicium authenticum facit, tamen si decipiat, vere approbatus existit: quia habet omnia, quæ ad approbationem requiruntur. Aliàs sæpe de valore approbationis dubium esse potest cum gravi animarum iactura, sicuti notavit Bonac. *disp. 5. de pœnit. quest. 7. pun. 4. §. 1. num. 30.* & innuit Suar. *disp. 28. sect. 5. num. 7.* Reginald. *lib. 1. sum. num. 197.*

2. Verum, si ab Episcopo exterius approbetur, & interius fuerit iudicatus inhabilis, censet Bonac. relatis Suar. & Reginald. & Barbosa *2. p. de potest. Episc. alleg. 25. nu. 20.* nullam esse approbationem: quia Concilium duo videtur exposulare & iudicium Episcopi, & illius approbationem, ut colligitur ex illis verbis: *et idoneus iudicetur, & approbationem obtinens.* Atqui ab Episcopo habilis exterius iudicatur: cum tamen interius inxabilis iudicetur, non verè sed fide, tanquam habilis, approbatur. Non igitur ea approbatio valida esse potest. Cæterum verius existimo, validam esse approbationem, dum Episcopus fictionem non declarat. Mouerit quia Concilium de iudicio, & approbatione visibili loqui censendum est: quia Ecclesia non iudicat de occultis, & quæ in actu exterioriore non prodeant. Præterea, quia à iudicio authenticò,

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

Err. de Castro. Sum. Mor. Pars I. V.

Notanter expressit Concilium, *etiam sacerdotum*, ne aliis incelligeret ob consuetudinem, quam Sacerdotes habebant sibi inuicem confitendi, confiteri posse Sacerdoti, parochiale beneficium non habenti, neque aliis ab Ordinario approbato. Et forte derogationem huius consuetudinis attendit Concilium, cum dixit: *Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus*. Atque ita docet Tolet. lib. 5. summ. cap. 13. n. 5. ad finem. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. cap. 2. in fine. Cui decreto non obstat consuetudo recepta, qua Parochi, imò simplices Sacerdotes, modo approbati sint ab Ordinario, sibi inuicem confiteri possint; quia hæc potestas est iurisdictionis, quæ ob necessitatem frequentis celebrationis omnibus censetur concessa, vt docuit Suar. disp. 2. 7. sect. 3. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 8. cons. 3. n. 61.

§. I I.

Quæ personæ, & ad quas confessiones excipiendas prædicta approbatione indigeant.

1. Omnes indigent ad secularium confessiones, secus ad confessiones regularium.
2. Non excipiuntur, esto graduati sint.
3. Quid pro confessionibus Episcoporum, aliorumque Prælatorum.
4. Dedicatur questio.
5. Soluuntur opposita.
6. Approbati in duplici sunt differentia.
7. Approbatus per beneficium parochiale eligi potest in tota diocesi.
8. Etiam extra diocesim eligi potest, quicquid dicat Gu-tierr.
9. Approbatus absolute, per authenticum iudicium ubilibet eligi potest.
10. Item approbatus cum restrictione, quicquid alij contra sentiant.
11. Quid dicendum de confessione religiosorum, an eligi possit non approbatus.

Regula generalis est, ad excipiendas secularium confessiones omnes sacerdotes approbatione prædicta indigere: quia sic expressit Concilium. Cum ergo nihil de regularium confessionibus excipiendis locutum fuerit, manifestum est voluisse dispositionem iuris antiqui obseruari: siquidem à iure antiquo recedendum non est, nisi quatenus nouo fuerit expressum, *leg. Precipimus. Cod. de appellat. cap. 2. de translat. Episcop.* At iure antiquo ad excipiendas regularium confessiones approbatio necessaria non erat; sed quilibet sacerdos contentente Prælo eligi poterat, vt communiter Doctores testantur. Ergo etiam post Concilium eligi potest. Et ita tradit Suar. disp. 28. sect. 4. n. 4. Coninch. disp. 8. de pœnit. dub. 7. n. 48. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. c. 2. n. 3. Layman. lib. 5. summ. tract. 6. c. 11. n. 1. Bonac. disp. 5. q. 7. p. 4. §. 1. n. 10. vers. Dixi. & alij apud ipsos.

2. Dubium tamen est de insignitis gradu Magistrj, Doctoris, vel Licentiatj in sacra Theologia, aut Iure Canonico, an, inquam, ij alia approbatione Ordinarij indigeant? Negant aliqui relati ab Henric. lib. 3. de pœnitent. c. 6. n. 2. in comment. lit. O. Llamas 1. p. methodi. c. 7. §. 7. Quia ij iure ipso, & à Pontifice videntur approbati, & idonei Academicæ testimonio. Sed hæc sententia probabilis non est, nisi ob specialem alicuius diocesis consuetudinem: quia Concilium neminem ab approbatione Ordinarij excepit, quam approbationem non censetur ordinarij concedere ob gradum Magistrj, vel Doctoris ab Vniuersitate collatum: eadem in concessione horum graduum sola scientiarum peritia spectatur: at in approbatione Confessorum non solum scientia, sed morum probitas & prudentia attenditur, quæ sæpe doctis & peritis deficere solent. Non igitur ex gradu Magistrj, & Doctoris approbatio ab Ordinario infertur. Atque ita vt certum tradit Suar. disp. 28. sect. 4. n. 3. Fagundez de secundo Ecclesia precepto, lib. 7. c. 2. n. 68. Layman. lib. 5. summ. tract. 6. c. 11. n. 2. Barbol. 2. p. de potestat. Episcop. alleg. 25. n. 6. & colligitur manifestè ex Bulla Pij V. edita an. 1571. quæ incipit *Romani Pontificis*, vbi regulares & Magistros, & Doctores in Theologia examini & approbationi Ordinarij obtinendæ subicit: & notauit Suar. supra, & Barbol. dicta alleg. 25. n. 26. Miranda r. 1. Man. Prælat. quest. 45. art. 9. conclusion. 1. Decet tamen: etsi fieri possit, ne prædicti Magistrj & Doctores, alijque viri sapientes examini quoad scientiam subiciantur, sed ex communi hominum æstimatione iudicentur, argumento text. Trid. sect. 7. c. 13. de reform. sicuti notantur Miranda. Layman. Fagundez. locis alleg.

3. Præterea dubium esse solet, an pro confessionibus Episcoporum, aliorumque Prælatorum iurisdictionem quæ sit episcopalem habentium approbatio requiratur? Ratio dubitandi est: quia Trident. solum ad excipiendas confessiones

seculari